

ZLOMY A PĀ~ELOMY VIII.

ĀšterĀ½, 27 listopad 2012

MĀ>I jsem pocit, Ā¾e bychom mĀ>li nĀ>jak zvolnit. V práci se mi táhl tĀ™etí mĀ> síc dvanáctek, ve škole zaĀ•inalo pĀ™edtermínové období a vĀ•era se mi dokonce povedlo se nepohodnout s Myškou. Šlo o prkotinu, mĀ>la prĀšvih z chemie a já nemĀ>I zrovna náladu ji tĀ™ikrát nabízet aspoĀ~ drobnou konzultaci.

VeĀ•er se nabídla, Ā¾e se mnou skoĀ•í nakoupit, to uĀ¾ jsme spolu docela dlouho nebyli.„PotĀ™ebuš nĀ>koupit?„„Ale jo, to taky,„ odvĀ>tila, kdyĀ¾ se oblékala do takových divných punĀ•och. MĀ>ly pruhy na stĀ™ídaĀ•ku, moĀ¾ná rĀĀovo-zelenkavý, v šeru na chodbĀ> jsem to nemohl pĀ™esně urĀ•it. Ale podle nového vý< ministerstva vnitra pro poĀ•ítání prĀmĀ>rĀ~ neplatných podpisĀ~ to stejnĀ> vychází tak, Ā¾e má ty punĀ•ochy vlastně Ā•tyĀ™i.„A co ještĀ>?„ SebĀ>hli jsme do Tesca, máme to za rohem. „ChtĀ>la bych zajet za kámoškou.„„Co ti v tom brání?„DvĀ> mlíka, rohlíky … a kus poĀ™ádného bĀ~Ā•ku.„No ona je z Ústí.„„Nad Labem,„ doplnil jsem jí.„Jo. MĀ~Ā¾u?„„Máte to nĀ>jak domluvené uĀ¾?„ „Vyjela bych v sobotu veĀ•er a šly bychom rovnou do kina.„ JasnĀ>, ještĀ> nezapomenout toaleĀ•ák.„Myško, odkud tu kámošku znáš?„„Z fejsu.„Ach jo. Ā•eili vĀ~bec netuší, co je vlastně zaĀ•.„Koukej. UrĀ•itĀ> ti nemám co zakazovat, nebo tak nĀ>co. Ale kdyby tĀ> náhodou vypekla, tak mi Ústí nepĀ™ijde zrovna jako útulný mĀ>sto pro noĀ•ní bloumání.„„Ona mĀ> nevypeĀ•e.„„Já vím. Ale kdyby se náhodou nĀ>co stalo jí, tak budeš dĀ>lat co?„„Nevím.„JeštĀ> voĀ™íšky. VeĀ•er budu dĀ>lat na zakázce, budou se hodit. A Pavlína je taky miluje. „Ok. MĀ>I bych nápad.„Myška si mĀ> prohlédla s oĀ•ekáváním. Nebo tak nĀ>jak se to Ā™míká.„Jen nevím, jestli mi to projde, musím to domluvit s Pavlínou.„A taky s JiĀ™kou, se sestrou. Ale to uĀ¾ by vyjít mohlo. KdyĀ¾ jsme veĀ•er s Pavlínkou osamĀ>li, zatulil jsem se do ní a naĀ•al.„MiláĀ•ku?„„Ano?„„Co kdybychom si udĀ>lali aspoĀ~ malý víkend... sami... spolu.„„To myslíš jako oslavu výroĀ•í?„A jeřda. To mĀ> nenapadlo.„No... tak nĀ>jak.„„To by bylo krásný. A jak jsi to pĀ™edstavuješ?„ Protáhl jsem si záda a zaĀ•al vymýšlet... „Myška by ráda jela za kamarádkou do Ústí. Vzali bychom ji tam spolu a já bych se domluvil s JiĀ™kou, jestli by nechtĀ>la u sebe na ten veĀ•er Majolenku. TakĀ¾e bychom si mohli vyrazit na veĀ•eĀ™mi... a pak…„ „To nevypadá špatně, Jirko. Myslíš,, Ā¾e JiĀ™ka bude pro?„„Zkusím to. KdyĀ¾ šlo o kluky a Myšku, tak byla vĀ¾dycky natĀ>šená.„„To znamená, Ā¾e bychom mĀ>li volný víkend? Sami?„„Nechci malovat na zeĀ•, ale vypadá to tak.„ Pavlínka si vzdychla. „PĀ™ijde mi to teĀ• jako takové malé scifi,„ usmála se. „Ale kdyby to vyšlo, tak by mi vĀ~bec nevadilo, Ā¾e jsi zapomněl na naše výroĀ•í.„„NeĀ™áde,„ objal jsem ji.„Vyjde to.„ Druhý den jsem zavolał JiĀ™ce. „Brácho to by bylo skvĀ>lý. UĀ¾ jsem si myslela, Ā¾e mi ji ani nesvĀ>Ā™íte.„„JeĀ¾íš,, jak tĀ> tohle mohlo vĀ~bec napadnout?„„No uĀ¾ jí bude skoro rok, poĀ™ád nic.„ „JiĀ™inko, je jí sotva pĀ~l roku a museli jsme poĀ•kat, neĀ¾ trošku povyroste. VĀ¾dyĀ~ to znáš.„ „JasnĀ>. TakĀ¾e kdy pĀ™ijedete?„„V sobotu. Vysadili bychom Majolenku a pak bychom jeli s Myškou do Ústí. PoĀ•ítám, Ā¾e pĀ™ijedeme v nedĀ>li kolem obĀ>da.„ „Jo. A proĀ• ne v pátek?„„To fakt nejde. KonĀ•ím skoro v sedm veĀ•er a sotva se dovleĀ•u domĀ~.„„Brácho .. nepĀ™eĀ¾eĀ~ to. Ono obĀ•as není dobré se takhle honit.„„Neboj. Tenhle mĀ> síc uĀ¾ je poslední, pak si odpoĀ•inu.„ „Ty urĀ•itĀ>. Tak jo, budu s vámi poĀ•ítat.„ ONA O víkendu jsme byli spolu sami v jednom h v Ústí. Co se narodila malá, nemĀ>la jsem pro sebe nikdy v kuse víc jak 3 hodiny. Majdu jsme nechali u Jirkovy sestry spolu s odstĀ™íkaným mlíkem na noc, plínkami a dalšími nevyhnutnými proprietami. S trochou štĀ>stí nebude mít JiĀ™ velké problémy. Slíbili jsme, Ā¾e ráno jsme zpátky co by dup. NejdĀ™ív jsme poveĀ•eĀ™eli v malé útulné pizzerii. Jirkovi se na ní líbilo, Ā¾e mĀ>li dobrá vína, a mĀ>, Ā¾e na stolech hoĀ™ely mimoĀ™ádnĀ> krásné svĀ•ky. MĀ>la jsem romantickou náladu na mne zamilovanĀ> usmíval a jak veĀ•er plynul, Ā•ím dál nemravňĀ>ji mĀ> pod stolem ošahával. Povídali jsme si o všem moĀ¾ném, vzpomínali, jaké to bylo, kdyĀ¾ jsme se poznali. Smáli jsme se tomu, jak jsem ho nechtĀ>la políbit na parkovišti a co z toho pak vzniklo za problémy a vĀ~bec jsme si tak nĀ>jak vybavovali spoustu vĀ>cí. A vĀ>dĀ>li jsme o sobĀ> vzájemně, Ā¾e máme na se Ā•ím dál vĀ>tší chuĀ•. Do hotýlku si mĀ> Jirka vedl za ruku a naše propletené prstíky spolu zaĀ•ínaly hrát tu krásnou hru, na kterou budeme výjimeĀ•ně mít celou noc. Všimli jste si, Ā¾e ve spoustĀ> filmĀ~ je scĀ•na, kdy se pár po veĀ•eĀ™i vrací domĀ~ nebo nĀ>kam, a nemĀ~Ā¾ou se doĀ•kat, aĀ¾ se na sebe vrhĀ> pak, jakmile se za nima zaklapnou dveĀ™e, hrdina o ty dveĀ™e pĀ™itlaĀ•í hrdinku a pĀ™ímímo na místě se ve stoje váš pomilujou? VĀ¾dycky jsem snila o tom, Ā¾e takovou scĀ•nu jednou taky proĀ¾iju, ale nikdy k tomu nedošlo. AĀ¾ teĀ•, MĀ~j milovanej, nádhernej chlap si mĀ> opĀ™el o dveĀ™e a mnĀ> se podlomila kolena jako tenkrát, kdyĀ¾ mĀ> prvnĀ> políbil. V dĀ~sledku podlomených kolen mĀ> sice musel pĀ™idrĀ¾ovat, ale stejnĀ> se mu to povedlo nádhernĀ>. A kdyĀ¾ hrozilo, Ā¾ definitivně svezu na zem, odnesl si mĀ> do postele. A v té posteli nám bylo rozkošnĀ>, voĀ~avĀ>, vlhce a nádhernĀ> aĀ do rána. ROMAN